

LIKTEŅA MIRKLIS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt 24:14, Atkl 14:14–20, Mt 16:27, Apd 1:9–11, Mk 4:26–29, Atkl 16:1.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Es redzēju, un raugi: bija balts mākonis, un uz mākoņa kāds sēdēja, līdzīgs Cilvēka Dēlam; tam bija uz galvas zelta vainags un rokā ass sirpis. Cits eņģelis izgāja no Tempļa un sauca stiprā balsī tam, kas sēdēja uz mākoņa: ‘Laid savu sirpi darbā un sāc pļaut, jo atnākusi pļaujas stunda, jo zemes raža ir nobriedusi.’” (Atkl 14:14, 15)

Dievs vienmēr ir runājis ar Saviem ļaudīm, dodot viņiem aktuālas patiesības, kas attiecīgajā laikā viņiem būtu jāzina. Dievs cilvēci ir uzrunājis, sākot ar brīdinājumu par plūdiem (1Moz 6:7), Jēzus pirmo atnākšanu (Dan 9:24–27), pirms adventes tiesu (Dan 7:9, 10; Dan 8:14) – līdz pat noslēdzošajiem notikumiem pirms Kristus atgriešanās (Atkl 12–14). Šajās pēdējās cilvēces vēstures dienās Viņš ir sūtījis pasaulei un Saviem ļaudīm īpašu vēsti. Viņš aino šo vēsti kā Debesu vidū lidojušus trīs eņģeļus, kas nes savu neatliekamo gala laika paziņojumu visai pasaulei.

Triju eņģeļu vēstis ir Jēzus pēdējā žēlastības vēsts, aicinājums nevis paļauties uz savu taisnību, bet gan uz Jēzus taisnību, kas mūs var attaisnot, darīt svētus un pagodināt laiku beigās. Lai tas tā notiktu, mums, kā vienmēr, jāizvēlas Kristus – jāpakļaujas un jāpaklausa Viņam, un lēmumi, ko mēs izdarām tagad, patiešām ietekmēs mūsu lēmumus pēdējā krīzē, kas stāv mums priekšā.

Tāpēc tagad ir laiks sagatavoties.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. aprīlī.

Izvēle ar mūžīgām sekām

Izlasi Mt 24:14 un salīdzini to ar Atkl 14:6. Kādu apsolījumu Jēzus deva Saviem mācekļiem attiecībā uz pasaulplašu evaņģēlija izplatīšanos tieši pirms Viņa atgriešanās? _____

Jēzus apsolījums, ka “šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visai pasaulei” (Mt 24:14, NKJV), galējo piepildījumu atrod Kristus pēdējo dienu vēstī, Atkl 14:6, kur teikts, ka evaņģēlijs tiks pasludināts “visām tautām, ciltīm, valodām un cilvēkiem”.

Trīs reizes Atkl 22. nodaļā Jēzus saka, ka Viņš nāk ātri (Atkl 22:7, 12, 20). Savas drīzās nākšanas kontekstā Kungs piebilst: “Netaisnais lai dara vēl netaisnību, nešķīstais lai grimst vēl nešķīstībā, bet taisnais lai dara arī turpmāk taisnību, svētais lai pastāv arī turpmāk svētumā.” (Atkl 22:11) Atklāsmes grāmata virzās uz godības pilnu noslēgumu, kur katrs cilvēks tiek vadīts izdarīt izvēli par vai pret Kristu.

Protams, katru dienu ar saviem lēmumiem tā saucamajās “mazajās lietās” mēs izvēlamies par vai pret Jēzu. Nav iespējams, ka kāds, kas pastāvīgi katru dienu izdara nepareizu izvēli, pēdējā krīzē pēkšņi nostāsies Jēzus pusē, īpaši, kad visas ļaunās pasaules ienaidi būs pavērsti pret viņiem. Tagad – šodien un katru dienu – mums atkal un atkal jāpieņem lēmums būt uzticīgiem Kristum un Viņa baušļiem. “Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus.” (1Jņ 5:3) Kā raksta Elena Vaita, “Jēzus neizmaina raksturu, kad Viņš nāk. Transformācijas darbam ir jānotiek tagad. Ikdienas dzīve nosaka mūsu likteni”. (“Pēdējo dienu notikumi”, 295. lpp.)

Kā Dievs veido mūsu katra raksturu? Kādus līdzekļus Viņš izmanto, lai mēs augtu žēlastībā? Ko mēs varam darīt, lai pilnīgāk ļautu Svētajam Garam pārveidot mūs, darot mūs līdzīgākus Jēzum? _____

Cilvēka Dēls atgriežas

Atkl 14. nodaļa satur galvenos pantus attiecībā uz Kunga pēdējo dienu vēsti Savai tautai un pasaulei. To visu centrā ir Jēzus atgriešanās, Viņa apsolījuma piepildīšana, ka “jūs redzēsīt Cilvēka Dēlu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un nākam ar debess padebešiem” (Mk 14:62).

Izlasi Atkl 14:14. Kāds tituls ir izmantots, lai aprakstītu Jēzu, Viņam atgriežoties uz šīs zemes? Kā tu domā, kāpēc Jānis izmanto šādu titulu? _____

_____

Runājot par Sevi, Jēzus 82 reizes evaņģēlijos izmantoja terminu “Cilvēka Dēls”. Tas bija viens no Viņa mīļākajiem tituliem. Viņš izmantoja to kā mīlestības izpausmi, lai identificētos ar mums. Viņš ir Glābējs, kas mūs saprot, kas ir piedzīvojis mūsu kārdināšanas un gājis cauri mūsu pārbaudījumiem. Viņš ir “Cilvēka Dēls”, kas atgriežas un ved mūs mājās. Jēzus, kas nāk pēc mums, ir tas pats Jēzus, kas dzīvoja mūsu vidū. Viņš ir spējīgs mūs izglābt, jo Viņš kļuva Viens no mums, un vienlaikus kā viens no mums Viņš sastapās ar pilnu sātana kārdināšanu niknumu – un uzvarēja.

Ko no šiem Bībeles pantiem Mateja evaņģēlijā mēs uzzinām par Jēzu, Cilvēka Dēlu?
Mt 16:27 _____

Mt 24:27, 30 _____

Mt 25:31, 32 _____

levērojiet šajos pantos šādus elementus:

(1) Jēzus, Cilvēka Dēls, nāk godībā ar Saviem eņģeļiem. (2) Viņš atšķirs avis no āžiem (pamatā tā būs tiesa). (3) Tautu un visas cilvēces liktenis tiks izšķirts uz mūžīgiem laikiem.

Pārdomā jēdzienu “Cilvēka Dēls” un ko tas stāsta par Kristus cilvēciskumu. Lai gan Viņš bija Dievs, Viņš kļuva viens no mums, tāds pats kā mēs, bet atšķirībā no mums Viņš nekad nebija grēkojis. Kādu brīnišķīgu cerību tas sniedz tev attiecībā uz to, ka (1) tu zini, ka Dievs mūs mīl, (2) tu zini, ka Viņš spēj saprast tavas cīņas un dod tev uzvaru tajās? _____

_____

Debesu tiesa

Izlasi Atkl 14:14 un Apd 1:9–11. Kādas līdzības tu vari ieraudzīt? _____

Jānis apliecina: “Es redzēju, un raugi: bija balts mākonis, un uz mākoņa kāds sēdēja, līdzīgs Cilvēka Dēlam; tam bija uz galvas zelta vainags un rokā ass sirpis.” (Atkl 14:14) Kad Jēzus pacēlās Debesīs, Lūka Apd 1:9 ziņo, ka, mācekļiem stāvot un raugoties Debesīs, “Viņš, tiem redzot, tika pacelts, un padebess Viņu uzņēma prom no viņu acīm”. Jēzus pacēlās eņģeļu mākonī un atgriezies eņģeļu mākonī. Eņģeļi pārsteigtajiem mācekļiem paziņoja: “Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam.” (Apd 1:11) Šajos pantos ir ietverta dievišķa patiesība, kas var nebūt acīmredzama. Šis “Jēzus”, “Cilvēka Dēls”, Tas, kurš staigāja pa Nācaretes putekļainajām ielām, kalpoja ļaužu pārpilnajās Jeruzalemes ielās, Israēla ciematos dziedināja slimos un sludināja zaļajās kalnu nogāzēs Galilejā, nāks atkal. Cilvēka Dēls ir minēts arī Dan 7. nodaļas tiesas gaismā.

Izlasi Dan 7:9, 10, 13, 14. Kāpēc Daniēls sauca Jēzu par “Cilvēka Dēlu” tādā nopietnā notikumā kā tiesa? Nemot vērā to, ko mēs jau zinām, kādu mierinājumu vajadzētu sniegt tam, ka “Cilvēka Dēlam” ir tik centrāla loma tiesā? _____

Dan 7:9, 10 pravietis redz Debesu galmu, kur ap troni sapulcējušās Debesu būtnes, desmittūkstoš reiz desmittūkstoš eņģeļu. Tiesa ir nolikta, un grāmatas – Debesu ziņojumi par mūsu katra dzīvi – tiek atvērtas Visuma priekšā. Dan 7:13, 14 Cilvēka Dēls nāk pie Sirmgalvja, Tēva, un saņem Viņa mūžīgo valstību. Tiesa atklāj visa universa priekšā, ka Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir izdarījuši visu iespējamo, lai glābtu cilvēci. Šī tiesa attaisno ne tikai svētos, bet arī paša Dieva raksturu pret sātana viltus apsūdzībām (sk. Īj 1. – 2. nod., Ps 51:1–4).

Padomā par faktu, ka visa tava dzīve nonāks Dieva pārbaudes priekšā. Kas ir tava vienīgā cerība tad, kad tas notiks? (Sk. Rm 8:1.) _____

Uzvarētāja kronis

Jānis apraksta Jēzu kā “līdzīgu Cilvēka Dēlam; tam bija uz galvas zelta vainags un rokā ass sirpis” (Atkl 14:14). Vārds “kronis” ir “stefanos”. Tas ir uzvarētāja kronis. Kad atlēts uzvarēja svarīgās sacīkstēs, viņam iedeva “stefanos”, pagodinājuma, slavas un uzvaras kroni.

Jēzum reiz bija ērkšķu kronis, kas simbolizēja kaunu un izsmieklu. Viņu cilvēki reiz noniecināja un atstūma. Viņš tika nievāts, izsmiets, apspļaudīts, sists un pērts. Bet tagad Viņam ir godības kronis un Viņš atgriezīsies – taču šoreiz kā ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.

Izlasi Atkl 14:15 un Mk 4:26–29. Kādas līdzības tu vari saskatīt starp šiem pantiem?

Par ko tie abi runā? _____

Enģelis nāk Dieva klātbūtnē tempļa godībā. Dievs raugās uz enģeli un saka: “Ir laiks. Raža ir pilnībā nobriedusi.” Enģelis lido no tempļa pie Jēzus un pasludina skaļā balsī: “Ir laiks. Raža ir nobriedusi.” Ejiet un ņemiet Manus bērnus, vediet viņus mājās.

Jēzus Jaunajā Derībā atkārtoti izmanto ilustrācijas no lauksaimniecības. Vairāk nekā vienā gadījumā Viņš izmanto nobriedušas ražas simbolismu, lai ilustrētu evaņģēlija sēklas augšanu Savu ļaužu dzīvē.

“Sēklas uzdīgšana ataino garīgās dzīves sākumu, un auga attīstība ir skaists kristieša pieaugsmes simbols. Dabas likumi paliek spēkā arī patiesībā par Dieva žēlastību – bez augšanas nevar būt dzīvība. Augam ir vai nu jāaug, vai jāiet bojā. Kā auga augšana norit klusi un nemanāmi, taču pastāvīgi, tā notiek arī kristieša dzīves attīstība. Katrā attīstības stadijā mūsu dzīve var būt pilnīga; tomēr, ja Dieva nodomi mūsu dzīvē piepildās, tad tā ir pastāvīga izaugsme. Svēttapšana ir mūža darbs. Vairojoties mūsu iespējām, plašāka kļūs arī pieredze, un zināšanas bagātināsies. Mēs būsim pietiekami stipri, lai nestu atbildību, un mūsu briedums būs proporcionāls mūsu iespējām.” (E. Vaita “Kristus līdzības”, 65., 66. lpp.)

Zelta graudu nobriešana aino visus tos, kas pārveidoti žēlastībā, mīlestības motivēti un dzīvo paklausīgu dzīvi Kristus vārdam par godu. Viņu sirdis ir vienas ar Jēzus sirdi, un viss, ko viņi grib, ir tas pats, ko Viņš grib.

Kā jūs saprotat Elena Vaitas apgalvojumu, ka “katrā attīstības stadijā mūsu dzīve var būt pilnīga”? Ko tas nozīmē, īpaši tad, ja mēs jau tagad pamanām savus trūkumus un nepilnīgo raksturu? _____

Katra sēkla nes ražu

Atkl 14. nodaļā ir divas ražas. Zelta kviešu raža aino taisnos, un rūgtās vīnogas aino netaisnos jeb tos, kas iet bojā. Abas ražas ir pilnībā nobriedušas. Katra iesētā sēkla ir pilnībā nobriedusi.

Izlasi Atkl 14:17–20. Ko nozīmē izteiciens “Dieva dusmības lielais vīna spaidis”? Sk. arī Atkl 14:10, Atkl 15:1 un Atkl 16:1. _____

“Un cits eņģelis izgāja no altāra; tam bija vara pār uguni.” (Atkl 14:18) Šeit ir eņģelis, kas pavēl Dieva pēdējās tiesas ugunij. Raža ir nobriedusi. Grēks ir sasniedzis tā robežas. Sacelšanās ir pārkāpusi Dieva žēlastības robežu. Lai arī cik ļauns un slikts viss ir bijis, kļūs vēl sliktāk, kamēr viss beigsies. Mīlošs Dievs ir izdarījis visu, ko Viņš var darīt mūsu labā, kas ietvēra Sevis upurēšanu pie krusta kā upuri par mūsu grēkiem. “To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņā kļūtu Dieva taisnība.” (2kor 5:21; sk. arī Gal 3:13. 1)

Ko gan vēl vairāk par krustu Dievs varēja izdarīt? Žēlastība nevar izglābt tos, kas atkārtoti noraida Svēto Garu.

Atkl 14. nodaļā ir neatliekama pravietiska vēsts. Katra sēkla ir nobriedusi. Labība ir pilnībā nobriedusi, vīnogas ir pilnībā gatavas. Dieva ļaudis atklāj Viņa žēlastības, līdzjūtības un mīlestības tēlu Visuma priekšā. Ļaunā bērni atklāj mantkārību, iekāri, greizsirdību un naidu. Jēzus raksturs atklājas vienā grupā un sātana raksturs – otrā grupā.

Visums Dieva ļaudis redzēs tādu taisnības atklāsmi, kādu, iespējams, nav redzējusi neviena iepriekšējā paaudze. Pretstatā Kristus taisnībai, kas atklājas Viņa ļaudis, Visums pilnībā redzēs sekas, kādas ir tad, ja saceļas pret Dievu. Ļaunums, grēks un bezlikumība pilnībā atklāsies cilvēku un eņģeļu priekšā. Kontrasts starp labo un ļauno, pareizo un nepareizo, paklausību un nepaklausību būs acīmredzams visam universam, gan cilvēkiem, gan eņģeļiem.

Cik labi tu vari ieraudzīt pretstatu starp labo un ļauno? Kāpēc ir svarīgi, ka mēs to darām? (Sk. Ebr 5:14.) _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kā intelektuālo, tā garīgo dabu pārvalda likums, ka mēs tiekam pārvērsti uzskatot. Prāts pakāpeniski piemērojas uzskatiem un personām, pie kādām tam atļauj kavēties. Tas pielīdzinās tam, ko ir radis mīlēt un godāt. Cilvēks nekad nepacelsies augstāk par savu skaidrības, krietnuma vai patiesības standartu. Ja tā augstākais ideāls ir viņš pats, tad neko cildenāku viņš nekad nerasniegs. Drīzāk gan tas grims arvien zemāk un zemāk. Vienīgi Dieva žēlastībai ir spēks pacelt dvēseli. Atstātam vienatnē ar sevi, cilvēkam nenovēršami jāslīd lejup.” (E. Vaita “Lielā cīņa”, 555. lpp.)

Smalki, sākumā gandrīz nemanāmi mainās mūsu raksturs un personība, pamatojoties uz sēklām, ko mēs sējam savā prātā. Iesējiet labas sēklas, un jūs nesīsiet labus augļus. Iesējiet šīs pasaules jaunās sēklas, un jūs savā raksturā nesīsiet šīs pasaules augļus. Ja mēs sējam vienaldzību pret Dievu un garīgām vērtībām un prioritātēm, mēs pļausim vienaldzības augli – apātiju, garīgu pašapmierinātību un neapmierinātību ar savu garīgo dzīvi. Tāpēc tie, kas domā: “Labi, es zinu, ka kādu dienu nāks pēdējās vajāšanas, ‘zvēra zīme’ un tā tālāk, bet, kad tas notiks, es to sapratišu,” izvēlas ļoti bīstamu ceļu. Dievs aicina mūs tagad, šajā brīdī, nodot savu dzīvi Viņam. Jo ilgāk cilvēks atliek atsaukšanos Svētajam Garam, jo grūtāk dvēselei ir atsaukties Dieva aicinājumiem un jo vieglāk iekrist un noticēt jaunā meliem.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda ir saistība starp būšanu glābtam žēlastībā un augšanu žēlastībā, Atkl 14:14–20 un ražas principa kontekstā?
2. Pārrunājiet elementus, kas nepieciešami augu augšanā, un salīdziniet tos ar mūsu garīgo augšanu. Kas abos procesos ir līdzīgs? Tas ir, ko mēs varam mācīties no tā, kā augi aug, un attiecināt to uz savu dzīvi?
3. Vai ir kāda atšķirība starp Dieva doto spēju izvēlēties un gribasspēku? Kāpēc izpratne par šo atšķirību ir svarīga augošam kristietim?
4. Kāpēc tituls “Cilvēka Dēls” ir iedrošinājums tiesas stundā, gaidot Kristus otro atnākšanu? Kāpēc ir tik mierinoši saprast, ka tiesā mūsu pārstāvis ir cilvēks, cilvēcīga būtne?